

عنوان مقاله:

بررسی شیوه های عملکرد عیاران در متن های حماسی و عیاری

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات ایرانی، دوره 17، شماره 33 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

فاطمه غلامی - عضو هیئت علمی دانشگاه شیراز

افسون حمیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

بخش قابل توجهی از متون حماسی و داستان های قهرمانی، آکنده از شیوه ها و شگردهای عیاری است. عیاران شخصیت هایی والا هستند که هنگام ناکارآمدی جنگ و ستیز وارد داستان شده، با روش های ویژه خود بر کشش داستان می افزایند. در این جستار، شیوه های عملکرد عیاران در چند متن حماسی و عیاری بررسی شده است. این پژوهش با هدف تبیین دقیق تر کارویژه ها و تحلیل ساز و کارهایی صورت یافته است که در بسیاری از داستان ها موجب گره افکنی و یا برون رفت از بحران می شود. بدین منظور پس از عنوان هر شگرد، نمونه هایی به دست داده می شود. متن های بررسی شده عبارتند از: شاهنامه فردوسی، سمک عیار، داراب نامه ترسوسی، داراب نامه بیغمی، برزنامه و اسکندرنامه. پژوهش به روش تحلیل محتوا بر پایه منابع کتابخانه ای سامان یافته است. براساس نتایج، روش هایی که عیاران بدان وسیله به مقصود خود می رسند بدین شرح است: تعویض لباس، تغییر دادن چهره، آراستن خود به شیوه های مختلف، استفاده از داروی بی هوشانه، انگشتر، کمند، صندوق، پنهان کردن وسیله دفاعی در ساق موزه، ناشناس رفتن به سپاه دشمن، شناسایی مکان با بوییدن خاک و سخن گفتن به زبان های دیگر. این شیوه ها نشان می دهد چگونه در داستان های حماسی- عیاری یک نواختی مآجراها بر هم می خورد و توجه خواننده به عناصر تاثیرگذار و مهمی که گاه فراتر از جنگ و ستیز هستند، جلب می شود.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: متون حماسی، متون عیاری، عملکرد عیاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/872286>

